

בבית המשפט העליון

רע"א 5894/07

בפני: כבוד השופטת א' פרוקצ'יה

המבקש: שמעון וזאנה

נגד

המשיב: משה אביטל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 29.5.07 בה.פ. 6024/07 שניתן על ידי כבוד השופט יוסף שפירא

בשם המבקש: עו"ד מ' קרייצברג

בשם המשיב: עו"ד ד' בן-עוליאל

החלטה

1. זוהי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט י' שפירא) בו נדחתה בקשת המבקש לבטל פסק בורר, ונתקבלה בקשתו של המשיב לאשר את הפסק.

2. המבקש, שמעון וזאנה, הינו בעלים של מוסך בשם 'מוסך וזאנה' (להלן: המוסך) במישור אדומים. הוא פגש במשיב, משה אביטל, לאחר שזה השתחרר משירות קבע כקצין רכב. השניים נדברו לצורך שיתוף פעולה בעסקים. בקיץ 2003 חתמו השניים על הסכם שותפות (להלן: הסכם השותפות או ההסכם), כדי להסדיר את השותפות העיסוקית ביניהם. ההסכם הסדיר את כניסתו של המשיב כשותף מלא ומנהל בפועל של המוסך. בהסכם נקבע כי המבקש יביא עימו את נכסי המוסך וכן מלאי שמנים וחלקי חילוף בסך 90,000 ₪, ואילו המשיב יביא עימו את ניסיונו הניהולי ומלאי שמנים וחלקי חילוף בסך 90,000 ₪, ואלה יהיו נכסי השותפות. על פי ההסכם,

השניים הפכו ל'שותפים מלאים בחלקים שווים בעסק החדש', כאשר שררה הבנה לא כתובה בין השניים כי המשיב ינהל את המוסך בפועל, לפחות בחודשים הראשונים שלאחר חתימת הסכם השותפות, ואילו המבקש ינהל עסקים נוספים בירושלים. בהסכם נכללה תניית בוררות, לפיה כל המחלוקות בין הצדדים בקשר עם ההסכם וכל הכרוך בו יתבררו בבוררות. על פיה, הבורר יהיה כפוף לדין המהותי, אך לא יהיה כפוף לסדרי הדין ולדיני הראיות.

3. בין השניים התגלע סכסוך שבעקבותיו ביקש המבקש לפרק את השותפות.

4. המחלוקת בין הצדדים הועברה לבוררות בפני עו"ד בנימין טאוב ז"ל, שנפטר לימים. הליך הבוררות בין הצדדים היה ממושך, וכלל הליכי גילוי מסמכים מקדימים, וכן עשר ישיבות בהן נשמעו ראיות, והוגשו חוות דעת מומחים.

5. הבורר נתן את פסקו ביום 5.12.06. על פי הפסק, ליבתו של הסכסוך נבעה מהיעדר התיאום בין השותפים בכל הנוגע לאופן ניהול המוסך בכלל, ודרך הנהלתו הכספית בפרט. נקבע, כי על אף שהמשיב הציג עצמו כבעל ניסיון ניהולי, הוא לא עמד בציפיית המבקש ממנו, ונוצר מצב של חוסר שליטה במערך ניהול החשבונות במוסך. עוד נקבע, כי המבקש אמור היה לדאוג לכך כי הכשרתו של המשיב תתאים לתפקידו הניהולי, וכי יקבל את ההנחיות הדרושות לצורך כך, אולם הוא לא עמד בחובתו זו.

6. לבסוף, נקבעו בפסק מספר עניינים המשפיעים על סיומה של השותפות. נקבעו מועדי תחילה וסיום של השותפות (1.6.03, 18.12.03); נקבע כי מלאי הפתיחה של נכסי השותפות היה גבוה מהסכום אשר ננקב בהסכם השותפות, וקרוב מאוד למלאי הסגירה, וזאת בהסתמך על חוות דעת חשבונאיות שהוגשו לבורר; כמו כן, בהתבסס על חוות הדעת החשבונאית, גילוי מסמכים, ושמיעת עדויות, נקבע שיעור הרווח בתקופת השותפות, ממנו נגזר הסכום שעל פי פסק הבורר על המבקש להעביר למשיב על מנת להסדיר את חלוקת הרווח לתקופת השותפות, לצורך פירוקה הסופי.

7. המבקש הגיש בקשה לביטול פסק הבורר, והמשיב הגיש בקשה לאישורו, ואלה נדונו בפני בית המשפט המחוזי בירושלים (ה"פ 6024/07, ה"פ 6042/07). בית המשפט המחוזי דחה את בקשתו של המבקש, ואישר את פסק הבורר. בפסק דינו, קבע בית המשפט המחוזי כי הטענות השונות שהעלה המבקש הן טענות ערעוריות על פי טיבן, ואין בהן כדי להוות עילות ביטול פסק הבורר על פי סעיף 24 לחוק הבוררות. נקבע כי המבקש השיג על פסק הבורר בעניינים עובדתיים, וכן על מסקנותיו של הבורר

בהתייחס לחוות הדעת שהוגשו לו, ואלו טענות שאין לקבלן, ולו מאחר שהן אינן מצויות במתחם ההתערבות השיפוטי של בית המשפט המחוזי ביחס לפסק בורר. למעלה מן הצורך, התייחס בית המשפט המחוזי לטענותיו של המבקש, ודחה אותן גם לגופן.

8. המבקש פנה בבקשת רשות ערעור לבית משפט זה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. בבקשה, הוא מעלה מספר טענות שככלל, מהוות חזרה על הטענות שטען בפני בית המשפט המחוזי. כך, טוען המבקש כי פסק הבוררות מתעלם ממספר נתונים עובדתיים מהם עולה כי המשיב הגיש דיווחים לרשויות המס המעידים על נתונים שונים מאלה שנקבעו על ידי הבורר; כי המשיב לא ניהל ספרים כדין; כי המשיב ביצע עסקאות 'שחורות' שלא כדין; כי המשיב לא השקיע את הסכומים להם התחייב בהסכם השותפות; וכי המשיב הונה את המבקש ביחס למועד הכניסה ליחסי השותפות. טענות אלה מבססות, לגישת המבקש, את עילות ביטול הפסק לפי סעיפים 24(9) ו-24(10) לחוק הבוררות, התשכ"ח-1968.

9. דין בקשת רשות הערעור להידחות.

10. כלל הוא כי רשות ערעור על החלטת בית משפט לפי חוק הבוררות אינה ניתנת אלא במקרים חריגים ומיוחדים, המעלים שאלה בעלת אופי משפטי או ציבורי ייחודי, החורגת מעניינם המוגדר של הצדדים למחלוקת, או כאשר הם מחייבים התערבות משיקולי צדק ומניעת עיוות דין. מתחם התערבות מצומצם זה משרת את תכליתו של חוק הבוררות, שהצר את מתחם ההתערבות הערעורי על החלטות בית משפט בענייני בוררות, והגבילן לערעור ברשות בלבד, ומקום שמדובר בביטול פסק בורר – לעילות ביטול מוגדרות בלבד. מגמת הצמצום בהתערבות שיפוטית בפסק בורר מקרינה אף על הצורך לפרש את עילות הביטול של פסק בורר בדרך מצרה, כדי לעודד קיום מערך יעיל והוגן של הליך הכרעה מוסכם בסכסוכים מחוץ לבית המשפט (רע"א 2928/06 הרשות לחינוך והכשרה ימיים נ' טיל סימולטורים בע"מ (לא פורסמה, 6.9.2007); רע"א 1066/06 ארסד נ' רונן (לא פורסמה, 27.3.2006); ע"א 4886/00 גרוס נ' קידר, פ"ד נז(5) 933, 942 (2003); רע"א 9041/05 "אמרי חיים" עמותה רשומה נ' ויזל (לא פורסמה, 6.9.2007).

בענייננו, מנסה המבקש לחזור ולהעלות טענות בעלות אופי עובדתי שהעלה בהליך הבוררות, ולאחר מכן בפני בית המשפט המחוזי, במגמה לברר מחדש את המחלוקת בינו לבין המשיב ברמה העובדתית. ברי, כי קו טיעון זה הוא מוקשה אף

בערכאת ערעור רגילה, לא כל שכן, בערכאת שיפוט בענין של בוררות המגיע אליה בגלגול שלישי. מעבר לאי ההסכמה של המבקש לקביעותיו המקצועיות של הבורר, לא עולה כל שאלה עקרונית-כללית המצדיקה רשות ערעור בפרשה זו, ואף דרישות הצדק אינן מחייבות התערבות ערכאה זו בפסיקת בית משפט קמא. המחלוקת העולה בענייננו נעוצה כל כולה בעומקה של המחלוקת הקונקרטית בין המבקש והמשיב, שהסתבכו בעסקי שותפות שלא נוהלו כראוי. הבורר שדן בענין עשה את מלאכתו נאמנה, ונתן את פסקו על בסיס חומר ראיות נרחב, ואין עילה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, משלא מתקיימים תנאי סף הנדרשים לכך. ייאמר מעבר לנדרש, כי המבקש הערים קשיים לא מעטים על ניהול הבוררות, וחרף זאת, הבוררות נוהלה בהליך מקצועי יסודי שבמסגרתו נפרשה פרשת ראיות ענפה, ואין למבקש להלין על הליך בוררות שנוהל כראוי, חרף הקשיים שהוא עצמו הערים.

אוסף, כי גם במבט לגופו של ענין, שאינו נדרש במקרה זה, לא מצאתי כי הבורר טעה בקביעותיו, אשר התבססו על תשתית ראיות ענפה שכללו חוות דעת מקצועיות, על יסודן השתית את קביעותיו והחלטתו. פסק הבורר גם נומק כהלכה.

11. הבקשה לרשות ערעור נדחית. המבקש ישא בשכר טרחת המשיב בסך 15,000 ₪.

ניתנה היום, ל' בשבט תש"ע (14.2.10).

ש ו פ ט ת